

"Laiks" (U.S.A.)
1980. g. 12. III.
(21. (3096.) nr.)

397.

Jaunais bībeles tulkojums.

Kā lasāms laikrakstos, sākts darbs gar jaunu bībeles tulkojumu latviešu valodā. Skaidrs, ka tas nebūtu atzīts par vajadzīgu, ja mūsu teologiem nebūtu vēlēšanās dažas svēto rakstu vietas izsacīt citādi, vēl pareizāk, vēl vairāk atbilstoši senajiem pirmtekstiem. Jādomā, ka jaunajā, modernajā tulkojumā arī pati valodiskās izteiksmes forma vietumis tiks grozīta un uzlabota. Prof. E. Blese savas dzīves pēdējos gados lūkoja cauri un šur tur grozīja latviešu bībeles toreiz gatavojamā izdevuma valodu, bet pēc tam kādā sarunā izteicās, ka dažs viņa labojums mācītāju aprindām tomēr šķitis pārāk moderns un nepieņemams. Tādās vietās tad atjaunots agrākais, sen pierastais teksts. Labi saprotams, ka šādos jautājumos izšķirēji var būt tikai pašu teologu apsvērumi un spriedumi.

Tagad, gatavojot jaunu, uzlabotu bībeles versiju, katrā ziņā būs domāts tulkot arī veco derību. Ir liels pamats jautāt, vai ar tās tulkojumu nebūtu jānogaida, līdz būs pilnīgi izlasīti un izskaidrotā izdevumā publicēti tie turpat visas vecderības teksti, kas atrasti Palestīnā, alās pie Nāves jūras. To glabāšanai tagad Jeruzālēmē uzcelts vesels speciāls mūzejs. Pēc ebrēju valodnieku un viņu teologu atzinumiem tie ir labu tiesu vecāki (tātad mazāk pārtaisīti un sagrozīti) nekā tie, kas ir pamatā mūsu līdzšinējiem vecās derības izdevumiem. Nebūs, laikam, jāšaubās, ka šie īsti vecie svētie raksti kļūs par pamatu visiem turpmākiem bībeles vecās derības iespiedumiem - un tā taču arī latviešu valodā.

Kārlis Draviņš
Lundā, Zviedrijā.